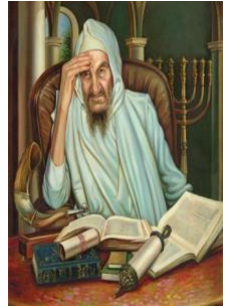

אין לקרוא בזמן התפילה ובזמן קריאת התורה
העלון מוקדש להצלחת וישועת הרב הגאון יוסף פינטו בן הרבנית זהרי.
ולרפואת הרב אפרים בן מחבובה, אבשלום בן תריה, אמנון בן עליזה, עומר בן שושנה, יהודה בן שרה,
אורנית בת שושנה, זר חיה בת ניצה.

להקדשות ולהפצת העלון פנו אלינו במייל Danielbar158@gmail.com
או בפלאפון : 0523458725

מאמר דניאל לפרשת "שלח לך"

בתחילת הפרשה, ה' אומר למשה "שלח לך אנשים ויתרו את ארץ..." והינה רש"י הקדוש בפירושו על התורה שואל, מדוע נסמכה פרשת המרגלים לפרשת מרים? "לפי שלקתה על עסקי דיבה שדיברה באחיה ורשעים הללו ראו ולא לקחו מוסר". מספרים בגמרא על רבי ביבי בר אביי, שהיה חבר של מלאך המוות, יום אחד ראה רב ביבי בר אביי שמלאך המוות שולח שליח ואומר לשליח "לך תביא לי אישה בשם מרים שהעבודה שלה זה לגדל שיער. מה עשה השליח של מלאך המוות? טעה ובמקום להביא אישה שמגדלת שיער הביא אישה שמגדלת ילדים. השליח הבין שעשה טעות, ואמר "טעיתי, אלך ואחזיר לה את נשמתה" אמר לו מלאך המוות "לא, תשאיר אותה פה וזהו". אמר רב ביבי בר אביי למלאך המוות "מסכנה האישה הזאת מה היא אשמה? לקחתם לה את החיים בטעות." אמר לו מלאך המוות לרב ביבי בר אביי : "יש פסוק בתורה יש נספה בלא משפט" יש אדם שמת לפני הזמן שלו. שאל אותו רב ביבי בר אביי "ומה תעשה אז עם החיים שנשארו לה?" אמר לו מלאך המוות "נותנים את החיים האלה לתלמיד חכם צעיר שעוסק בתורה ועושה מצוות מוסיפים לו את השנים האלה, או לאחד שמעביר על מידותיו והוא צנוע" ואם נסתכל בפרשת השבוע על המרגלים, המרגלים דברו דברי גנאי על הארץ. גזר עליהם הקדוש ברוך הוא למות. מה יעשו עם החיים שלהם? את החיים שלהם נתן ה' לכלב בן יפונה ויהושע בן נון. וההוכחה מהפסוקים "ויהושע וכלב חיו מן האנשים" החיים שלהם היו מאותם מרגלים שדיברו רע על הארץ. וכיצד יהושע בן נון וכלב בן יפונה ניצלו ולא השתתפו בעצת המרגלים? אז רואים בפסוקים שמשה רבנו התפלל על יהושע בן נון ובירך אותו "יה יושיעך מעצת מרגלים". ואפשר לשאול שאלה, מי בירך את כלב בן יפונה? אז על פי פירוש רש"י, "ויעלו בנגב (ויעלו לשון רבים) ואז כתוב מיד, "ויבא עד חברון" יבוא – לשון יחיד. היה זה כלב בן יפונה. שהלך לחברון להשתטח אצל האבות הקדושים, שלא ילך אחרי עצת חבריו שינצל אף הוא מעצת מרגלים. ומאיפה הגיע כוחו של יהושע בן נון? מהאות י' שהוסיף משה להושע בן נון. אות י' שקיבל משרה אימנו. שהיתה ניקראת שרי ואז שינו לה את השם לשרה. ואור החיים הקדוש אומר, י' גימטריה 10 כנגד 10 מרגלים שדיברו לשון הרע. ועל כן זכו כלב ויהושע להינצל מעצת המרגלים.

איזור	כניסת השבת	יציאת השבת	ר"ת
ירושלים	19:33	20:24	21:21
ת"א	19:31	20:22	21:18
חיפה	19:34	20:25	21:22
באר שבע	19:30	20:22	21:17

העלון מוקדש לעילוי נשמת : אורלי בת סעידה, נוריה בת נעימה, חנה בת נוריה, רחל שירה בת תמו, שלמה בן נוארה, גרשון בן רחמה, עזרא בן אסתר, אהרון בן חזלה, שלום בן חנדן, ח' בן ירדנה, חיים בן עיישה, אליהו בן מרים, אליהו בן רחל, חנניה בן אסתר, שמעון בן עיישה, משה בן גאולה, שלום בן יוסף, זכריה בן ורדה, חיים בן אסתר.

בסוף הפרשה מוזכר לנו מצוות הציצית. ואם נסתכל בפירוש רש"י אז המילה ציצית בגימטריה 600, ועוד 8 חוטים ו 5 קשרים ביחד זה 613 כמניין תרי"ג מצוות. וניתן לשאול שאלה, הרי האמת שבפרשת שמע ישראל כתוב "ציצת" ולא רשום "ציצית" ולכן אם נסתכל בגימטריה של המילה "ציצת" היא 590 ולא 600 ואם באמת כך, אז הגימטריה של ציצת זה 590 ועוד 8 חוטים ועוד 5 קשרים זה גימטריה 603. אז איך זה מסתדר עם החשבון שעשה רש"י הקדוש? איך באמת ציצית יוצא לנו גימטריה 613? אז הרב עובדיה פירש זאת על פי דבריו של רבנו בחיי, שנאמר בפרשת שמע ישראל, שלוש פעמים ציצת. "עשו להם ציצת", "ונתנו על ציצת" "והיה לכם לציצת". והינה אם נסתכל טוב, במילה השלישית נאמר "לציצת" אם האות ל' שהיא בגימטריה 30. כלומר, אם נחלק את ה 30 ל 3 נקבל 10. כמניין י'. ואז בעצם ה' ל' שהוספנו למילה ציצת מתחלקת לנו ל 3 הפעמים שמוזכרת המילה לציצת וזה באמת כאילו כל מילה קיבלה את האות י' שהיא 10 כמניין י' ויוצא לנו "ציצית" 613.

מספרים שהגאון מוילנא לפני מותו בכה. אמרו לו תלמידיו, הרי אתה עובד את ה' כל ימך, ולמה יש לך לבכות, בוודאי שתזכה לעולם הבא. אמר להם, שהוא בוכה שהוא הולך מעולם כזה, שאפשר לזכות בעבור כמה שקלים, במצוות ציצית ששקולה כנגד כל התורה כולה, ושם כבר אי אפשר לזכות במצוה רבה זו. יש הרבה מצוות בעולם הזה שאפשר לקיים בכל רגע. אם האדם היה יודע מה השכר של כל מצווה לא היתה בחירה לאדם. ואם הוא היה יודע כמה עונש יש על כל עבירה לא היתה לו בחירה, הרי מי היה מפספס מצווה אם היה יודע מה השכר שהוא מקבל? ומי היה עובר עבירה אם היה יודע איך נראה העונש? ויש לציין שהשכר למצווה הוא לא רק לעולם הבא, אלא גם בעולם הזה וכפי שנראה בסיפור הבא עם הבבא סאלי.

הליכותיו והנהגותיו בקודש של סידנא בבא סאלי:

בוקר אחד הבבא סאלי קרא לחתנו, רבי דוד יהודיוף וביקש ממנו להצטרף אליו לבקר יהודי ישיש באשדוד. נסעו שניהם לאשדוד לביתו של הישיש, עלו לקומה הרביעית ונכנסו לביתו. מיד קם הישיש ממקומו ושמח מביקורו של הצדיק. הישיש נראה בריא לחלוטין, הולך זקוף, ללא משקפים, עם שיניים בריאות ולא רועד כלל בידיו. שוחחו השלושה במשך שעה ואז שנגמר הביקור הישיש ליווה אותם בסוף הביקור לרכבם ועלה בחזרה לביתו. בדרך שאל הבבא סאלי את חתנו: "בן כמה אתה חושב הישיש שהיינו אצלו הרגע?" ענה לו חתנו: "נראה כבן שבעים". אמר לו הבבא סאלי: "הישיש הזה בן מאה ושלוש עשרה שנים ויש לו עוד שבע שנים לחיות". התפלל חתנו ושאל את הבבא סאלי, "הרי הוא בריא כמו בן 50, מתפקד להפליא, ועוד גר בקומה רביעית. מה הזכות שלו?" ענה לו הבבא סאלי "סבי עליו השלום, רבי יעקב אבוחצירא, יצא כמו בכל יום לתפילת מנחה, הזמן עבר ולא היה מניין. כמה דקות לפני השקיעה, יצא רבי יעקב לחפש אנשים ומצא ילד קטן, שאלו רבי יעקב, "בחור בן כמה אתה?" ענה לו הילד "בן 14", שאלו רבי יעקב, "האם תוכל להשלים לנו מניין?" "ברצון" ענה הילד. וכך זכו כולם להתפלל במניין. בסוף התפילה, ניגש סבי, רבי יעקב, אל הילד וברכו "יהי רצון שתהיה בריא עד 120 שנה." אותו ילד קטן, זהו הישיש שהיינו אצלו. ואם מור זקני, ברכו בברכה כזו, יום לפני 120 הוא לא יפטר מן העולם. אדם ששומר על פיו מדיבורים אסורים, מקדש את פיו ולשונו, זוכה שברכותיו מתקיימות.

מתורתו של הרב יורם מיכאל אברג'ל זיע"א

על האדם להרגיל את עצמו וכן את בני ביתו שלא להוציא מהפה אפילו מילה אחת של שקר. ואפילו מפני דרכי שלום אין לאדם לשקר, אלא לומר רק את האמת הצרופה, ומה שיקרה אחר כך זה ביד ה'. קדושת הילדים תלויה במידת האמת שבהוריהם, ולכן אם רואה האדם שילדיו מתרחקים מעט מדרך ה', כנראה שבאותה תקופה הוא נהג בענינים כלשהם שלא לפי דרך האמת והיושר, וכשישוב בתשובה על כך ילדיו מיד ישובו לדרך הישר בעזרת ה'. תיבת "אמת" היא ראשי התיבות של הפסוק "אמת מארץ תצמח" (תהלים פה, יב), כלומר, שכמו ששום זרע בעולם לא יוכל לצמוח עד שיקברו אותו קודם לכן באדמה, כך מידת האמת לא תוכל לצמוח באדם עד שקודם לכן יקבור את השקר וירחיקהו מעליו בתכלית, ורק אז יוכל להעשות לאיש אמת באמת.

אומר הרב, בן תורה אמיתי אשר לפניו מוכנה כל הבריאה כולה להתכופף ולהתבטל זהו מי שיש לו יראת שמים כל כך גדולה עד כדי כך שהוא מוכן אפילו למסור את נפשו, ובלבד שלא לעבור על רצון הבורא. על ליבו של בן תורה אמיתי חקוקים דבריו של בעל התניא, "והנה ה' נצב עליו ומלא כל הארץ כבודו ומביט עליו ובוחן כליות ולב אם עובדו כראוי, ועל כן צריך לעבוד לפניו באימה וביראה כעומד לפני המלך". בן תורה אמיתי ירא וחרד לגרום חלילה צער לבוראו ולעבור על דבריו אפילו באונס. ומי שיש בו יראת שמים אמיתית כפי האמור, הרי זה בן תורה אמיתי שכל הבריאה כולה מוכנה להתבטל לפניו.

הבעל שם טוב הקדוש

הבעל שם טוב הקדוש הסב לסעודת מצווה בחברת תלמידיו הצדיקים. ביניהם נכח גם תלמידו הגדול וממשיך דרכו המגיד ממעזריטש. באמצע הסעודה שקע הבעל שם טוב בהרהורים ועצם את עיניו כשעה ארוכה. כמובן שאף אחד מהחסידים לא הפריע לצדיק אך בשלב מסוים ניסו התלמידים כל מיני דברים כדי "לעורר" את הבעל שם טוב, תחילה פתחו בניגון שהיה אהוב עליו אך הבעל שם טוב לא הגיב, ניסו לשאול קושיות חזקות בקול רם כדי שישמע, אך הוא לא הגיב. לא הועילו כל השיטות לעורר את רבם הקדוש. בנתיים הדלת נפתחה מבלי שאיש ישים לב ואל החדר נכנס רבי דוד וחמק פנימה בשקט. רבי דוד היה יהודי פשוט וכפרי, איש אדמה ותמים שלא יודע ידיעות גדולות בתורה. לפתע התעורר הבעל שם טוב, וקרא "רבי דוד, ברוך הבא, בוא שב עימי". כל התלמידים היו בהלם, גם רבי דוד איש פשוט, ואיך זה שקורא לו הבעל שם טוב לשבת לידו? והדבר השני, הם ניסו לעורר את רבם עם קושיות וניגונים ולא הצליחו, פתאום רבי דוד נכנס בשקט, והבעל שם טוב קלט זאת מבלי לפתוח את עיניו? הם לא הבינו אך לא שאלו דבר. הבעל שם טוב מזג לו לאכול ולשתות, והחלו לדבר בדברי תורה. לאחר כמה דקות, לחש הבעל שם טוב דבר מסוים לרבי דוד והוא יצא מבית המדרש. היה נראה כאילו הוא שלח אותו לשליחות מסויימת. כשיצא רבי דוד, פנה הבעל שם טוב לתלמידיו "יודע אני שיש לכם

שאלות רבות על רבי דוד, בואו ואספר לכם סיפור ... רבי דוד הוא יהודי פשוט ותמים העובד את ה' בתמימות. רבי דוד עובד קשה לפרנסת רעייתו וילדיו הרבים. לא תמיד הוא מצליח להביא אוכל לבית ולכן הם חיים בצמצום גדול. אך תמיד למרות הכל רבי דוד משרה אווירה של שמחה בביתו ומודה לה' על הכל. בחג סוכות ראה רבי דוד את כולם עם אתרוג נאה וקנאת ה' בערה בו, הוא גם רצה אתרוג מהודר משלו.. הוא החליט שהשנה הוא חוסך כל יום קצת כסף בשביל האתרוג, למה המצב הדחוק בביתם. וכך באמת במשך שנה, חסך וחסך עד שהגיע לסכום כסף נאה במיוחד לקניית אתרוג. חודש לפני סוכות, הוא הלך לשוק האתרוגים הגדול לבחור אתרוג. הוא הלך לדוכן האחרון בו קונים רק העשירים הגדולים, כדי לבחור אתרוג. כאשר ראו אותו כולם, ריחמו עליו כי הכירו אותו, אך לפליאתם ראו אותו מוציא צרור כסף גדול ומשלם על האתרוג המהודר ביותר בעיר. כעת שהחזיק בחיקו את משאת נפשו בכל השנה האחרונה, לא היה גבול לאושרו. כל הדרך ניגן במנגינות של שבח לה' יתברך על שזיכה אותו ה' סוף סוף לאתרוג מהודר משלו. כשנכנס לביתו, רעייתו ראתה שהוא שמח יותר מהרגיל, היא שאלה לפרש שמחתו, היא חשבה שדעתו השתבשה עליו בגלל המצב הדחוק בבית ושאין להם כסף לצורכי החג. הוא שלף את האתרוג המהודר והיפה ואמר "ראי נא רעייתי היקרה, קחי והחזיקי, זהו האתרוג היפה והמהודר והיקר ביותר בכל העיירה כולה.." היא לא האמינה למה שראתה ושמעה, עברה דקה עד שהיא עיכלה במוחה את הרעיון שבעלה רכש אתרוג יקר במקום לדאוג לילדיו הקטנים. היא לקחה את האתרוג תוך כדי שהיא כועסת ונגסה בשיניה בפיטם. באותה שניה הפך האתרוג המהודר לחפץ דומם וחסר ערך שלא ניתן לברך עליו. האתרוג נפסל. הבעל נדהם, בלע את לשונו אך התעשת לרגע ונזכר שאסור לכעוס, "כנראה את צודקת" באמת כנראה שלא מגיע ליהודי פשוט כמוני אתרוג כזה מהודר. הבושה שהיתה לרבי דוד באותו החג, שהצטרך להשאיל אתרוג ולעמוד בתור עם כל העניים שכל אחד יברך בתורו. אך כל החג הוא לא הראה שום עצבות או כעס, להפך הוא שימח את אשתו ולא הזכיר לה כלל את המקרה. סיים הבעל שם טוב את הסיפור על רבי דוד, מיד כאשר סיים את הסיפור נפתחה הדלת ורבי דוד חזר "מהשליחות" ששלח אותו הבעל שם טוב. הבעל שם טוב אמר לתלמידים על הסיפור שסיפר ועכשיו גם בפני רבי דוד שנכנס "דעו לכם שמאז עקידת יצחק לא היה ניסיון כזה גדול וקשה שיהודי עמד בו בצורה מופלאה שכזאת". התלמידים הבינו את המשפט, רבי דוד חייך ולא הבין שמדובר עליו...

לזיכוי הרבים והפצה, ולהקדשות לעילוי נשמת / לרפואה, ולקבלת חידוש יומי, ניתן לפנות למספר : 0523458725 או במייל : danielbar158@gmail.com

"נוי הסוכה שלי הם אותם יהודים פשוטים המתארחים בה"

(הבעל שם טוב הקדוש)

שבת שלום ומבורך